

Biyogaz Tesislerinde Organik Katı Atıkların Enerji Ve Organik Gübre Eldesi İle Değerlendirilmesi ve Üretim Teknolojilerine Genel Bir Bakış

Namık Ak

Bahçeşehir Üniversitesi Çevre Mühendisliği Bölümü, 34349, Beşiktaş, İstanbul

Özet

Bilindiği gibi biyogaz, organik maddelerin oksijensiz şartlarda biyolojik parçalanması sonucu oluşan, ağıraklı olarak metan ve karbondioksit gazından oluşmaktadır. Biyogaz üretiminde; hayvancılık, tarım, orman endüstrisi, deri ve tekstil endüstrisi, kağıt endüstrisi, gıda endüstrisi, park-bahçe atıkları ile, evsel atık su arıtma tesisi atıklarından oluşan çok çeşitli yelpazede organik maddeler kullanılarak, ağıraklı olarak metan ve karbondioksit gazi, karışık bir mikrobiyolojik flora tarafından üretilmektedir. Oksijensiz bozunmaada bekletme süresine, atıksa ve atık organik maddelerin türüne, ortamın pH'ı ile içerdikleri iyonlara ve burlara bağının olarak meydana gelen mikroorganizma topluluğunun yapısına göre biyogaz verimi değişmektedir.

Biyogaz temiz ve ısı değeri yüksek, çok yönlü bir enerji kaynağıdır. Doğal gaza alternatif bir gaz yaşıtlı olup, doğrudan yakma-isınma ve ısıtma, motor yakıt (benzinle çalışan motorlarda doğrudan veya metan gaza saflaştırılarak, dizel motorlarda % 18-20 oranda motorin ile karıştırılarak), türbin yakıt-elektrik eldesi, yakıt pilî yakımı, doğalgaz içine katla maddesi gibi kullanım sahaları vardır.

Özellikle, yenilenebilir enerji kaynaklarının çok önem kazandığı günümüzde çevresel açıdan temiz bir enerji kaynağı olan biyogaz, aynı zamanda tüketimekte olan doğal gaza da önemli bir alternatif oluşturması bakımından önemlidir. Bu nedenle, hem organik atıkların değerlendirilmesi hem de biyogaz ile enerji eldesi bakımından önem arz eden biyogaz, sistemleri önemsenmeli ve yeni teknolojilerin geliştirilmesi için gerekli yatırımlar ve çalışmalar başlatılmalıdır.

Bu çalışmada organik atıklardan biyogaz eldesinin günümüzdeki önemi ve biyogaz üretim tesislerinin teknolojileri ile elde edilebilen biyogaz veriminin artırılmasıın önemi üzerinde durulması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Katı Atık, Organik Atık, Metanizasyon, Anaerobik Bozunma, Biyogaz, Organik Gübre

A General Evaluation of the Use of Organic Solid Wastes in Biogas Plants for the Production of Energy and Organic Fertilizers through New Technologies

Abstract

As it is known biogas is composed mainly of methane and carbon dioxide come out as a result of the biological fragmentation of the organic substances under

oxygen-free conditions. In biogas production, the wastes produced by wide variety of organic substances obtained from animal husbandry, agriculture, forest industry, leather, textile, paper, and food industries, as well as the wastes from parks/gardens, homes and municipal water treatment plants are used in order to produce methane and carbon dioxide by a complex microbiological flora. Biogas fertility varies according to the oxygen-free waiting period at digestion, type of wastewater and waste organic matter, pH and ions of the environment and structure of the microorganisms produced there.

Biogas is a clean, versatile energy source of high heat value. It is an alternative fuel gas for natural gas and used in direct combustion, in heating, as motor fuel (as pure or mixed with purified methane gas in gasoline engines, and mixed with motorin of 18-20% in diesel engines), in the production of turbine fuel-electric, the fuel battery fuel, and as additive to natural gas.

Biogas which is an environment friendly energy source along with the rising popularity of renewable energy sources today, is an important alternative to depleting natural gas sources.

Therefore, since biogas is important for the reuse of the wastes of organic content and for the energy production, organic biogas systems should be taken into consideration and necessary investments should be initiated in order to develop new technologies.

Keywords: Solid Waste, Organic Waste, Metanization, Anaerobic Fermentation, Biogas, Organic Fertilizer

1. Giriş

Genelde Türkiye'nin, özellikle İstanbul Büyükşehirin yaşı halindeki kati atıklarının bilesenleri incelendiğinde; %45-50 oranında organik madde, %30-35 oranında geri kazanımı mümkün kâğıt, cam, metal, plastik, tetrapak v.b. malzemelerden meydana gelen ambalaj atıkları, %15-20 nispetinde düzenli depolanması gereken atık olarak ortaya çıkar [1]. Buradan, organik ve inorganik maddelerden oluşan kati atığın neredeyse %75-85 oranındaki kısmının geri kazanımının mümkün olduğu anlaşılmır. Inorganik ambalajlı atıklar geri dönüşüm aracılığıyla kendilerine dönüştürülürken, organik menşeli ki, sebze-meyve, park-bahçe, yemek, mezbaha (kan, idrar, kıl-tüyü, kanat, sakatat, v.s.) atıklar; büyükbaş, küçükbaş, kanatlı hayvanlarım gübreleri; anaerobik ortamda "metanizasyon reaksiyonu" sayesinde hem alternatif yenilenebilem enerji kaynağı Metan (CH_4), hem %100 sulu organik gübre eldesi mümkün biyogaz tesisleri kurmak, ülke genelinde ambalajlı atıklar gibi organik atıkları kaynağında aynı toplamak ve geri kazanmak başta ilke ekonomisine, yerel yönetimlerine katma değer katacağı gibi, depolama alanının oluşumunda arazi termisi, hazırlaması ve işletim maliyetlerinin oldukça pahalı olduğu düşüncesinden hareketle, gereksiz yere depolama alanlarında hücresel hacimin işgal edilmemesine, özellikle, gerçekten değerlendirilmesi imkani olmayan iş yaramayan, inert malzemelerin sıkıştırılarak ve toprak örtüsünün yapıldığı düzenli, hijyenik depolanmasına fırsat ve öncelik verilmiş olacağı düşünülebilir [1,2].

Bugün, Türkiye'nin 3225 yerel yönetiminin düzenli depolama tesisi olan iller (34 tesis), inşaat aşamasında olan iller (26 tesis), uygulama projesi aşamasında olan iller (10 tesis), QED sürecinde olan iller (7 tesis), yer seçimi ve tahsis aşamasında olan iller (7 tesis), AB Projesi kapsamında olan iller (10 tesis) olduğu; yanı, 2003 yılına kadar 15 düzenli depolama tesisi ile 150 belediyede, 23 milyon nüfusa hizmet verilmektedirken 2008 yılı itibarıyla: 34 tesiste, 450 belediyenin kati atıkları, 29,1 milyon nüfusa hizmet edecek şekilde düzenli depolama tesislerinde bertaraf edilir hale getirilmiştir [3].

İstanbul gibi dünya kentinde ise, 1988'lerde etüt çalışmaları yapılmış, raporları hazırlanmış ve sonuçta kararı verilmiş ve 1992 yılında vahşi depolamadan düzenli depolamaya geçme hamlesi yapılmış; 1994 yılında hızlandırılmış ve 1995'de düzenli depolama deneme işletmesi başlamış; 1997 soncesinde ise, İstanbul'da kati atık vahşi depolamaya son verilmiş ve tamamen düzenli depolamaya geçilmiştir [3]. Halen İstanbul'da 2001'de devreye giren 1000 ton/gün kapasiteli Avrupa'nın bir

Biyogaz Tesislerinde Organik Kati Atıkların Enerji Ve Organik Gübre Eldesi İle Değerlendirilmesi...

numaralı Avrupa Yakası İşıklar Köyü "Geri Kazanım ve Kompost Tesisi" organik orijinli materyalleri kapalı ortamda işlemekte ve 8 haftada kompost elde etmekte iken, 2008'de işletmeye alınan 2000 ton/gün kapasiteli organik orijinli maddelerin açıkta kompostaşması programlı Asya Yakasında "Kömürçüoda Geri Kazanım ve Kompost Tesisi" mevcuttur. İstanbul'un nüfusunun 15 milyon, kişi başına günlük atık miktarının 1 kg katı atık olduğu varsayırsa, 15.000 ton katı atığın sadece 1/5'i (%20'si) geri kazanırken çoğu 4/5'ini düzenli depolarımlı makadır. Bilinmektedir ki, AB Haziran 1999 Direktifleri çerçevesinde katı atık yönetiminde 5 R (1R: Reduce/Akıllı Azalt, 2R: Recycling/Geri Dönüşüm, 3R: Recovery/Geri Kazanım, 4R: Reuse/Yeniden Kullanım, 5R: Recovered/Recycled Buying/Geri Kazanılmış/Dönüştürülmüş Satın Al) hedefleri yönünde atığı azaltmak, yeniden geri kazanmak esastır; hatta "sıfır atık" yönünde doğal kaynakları tüketirken savurgan değil, tasarruflu olmak gereklidir; hele evrende yaşanabilir tek gezegen yaşanmış dünyada, insanoğlunun sorumsuz ve bilincsiz davranışına, gelecek neslin emaneti, fosil yakıtları hoyma atmosferde "Sera Gazi", "Küresel Isınma" neticesinde, "İklim Değişikliği" ve sonuçları itibarıyla hayatın doğal dengesinin (ekosistemin) bozulmasına, doğal felaketlere davetiye çıkardığı ve bunda insan aktif rol oynadığı kaçınılmazdır [1,2]. Çünkü bugün bilinmektedir ki, doğal afetlerin %90'ı hava, iklim ve su ile ilgilidir [WMO 2006, 4].

İstanbul ve Türkiye katı atığın neredeyse yarısını teşkil eden organik maddelerin, kaynağında ayrı toplanması konusunda yöntemin iyileştirilmesi, discipline edilmiş sistemin geliştirilmesi ile kısa zamanda biyogaz tesisleri inşa ederek, sisteme giren organik maddenin anaerobik/havasız ortamda fermentasyonu/cürütlmesi ile yenilenebilen enerji kaynağı metan ve sulu %100 organik gübre eide edilecektir. Bugün dünyanın %70'i (3/4'ü) suyla çevrili olmasına karşılık, ciddi su ve enerji sorunu ile karşı karşıya kaldığı göz önünde bulundurulursa, biyogaz tesisleri bir ürüne karşılık iki ürünün alındığı ve önemli bir katma değer kazandırdığı göz ardı edilemez. Hâlbuki kompost; bir toprak zenginleştirici madde iken, biyogaz tesislerinde organik materyallerin biyometanizasyon yoluyla değerlendirilmesi sonucu biyogaz dışında oluşan %100 organik sulu gübredir. İstenirse sulu gübre, ek tesisle beraber kurutmak mümkünken, susuzluğun ciddi seviyelere eriştiği ülkemizde de, "sulu organik gübre" kullanmakla, adeta sulama işini de birlikte yapılmasına imkânı sağlamaktadır. Dolayısıyla, biyogaz tesisinin doğal organik gübre, su ve enerji eldesi dikkate alınırsa bire karşılık üç ürün alınamazdense yeri vardır [1, 2].

Çizelge 1. İstanbul ve Türkiye Katı Atıklarının %Yaş Ağırlık Olarak Özellikleri

PARAMETRE	BAŞTÜRK (1979)	TÜRKİYE ERDİN (1980)	WHO/UNDP (1981)	CH2MHILL (1992)	ARIKAN (1996)	İSTAÇ A.S. (2001)
KÜL	29	<8 mm) 1-40	14,6	15	13,2	9,28
ORGANİK MADDE	46,5	20-80	60,6	45	48	42,97
KAĞIT	19	5-15	18,8	14,5	8,4	7,76
PLASTİK	3,5	1-6	3,1	9,5	11	4,8
CAM	3,0	1-10	0,7	3,8	4,6	6,2
TEKSTİL	3,0	0,5-5	3,1	5,6	2,9	5,36
METAL	1,5	1,1-4,2	1,5	2,2	2,3	5,8
DİĞERLERİ	1,5	Taş,por,0,2-5	6,9	4,4	2,3	Kül icinde
COCUK BEZİ	-	-	-	-	3,2	8,46
TOPLAM KATI ATIGİN	I	II *	III	IV	V	VI
1-KOMPOST Veya BİYOMETAN	46,5	20-80	60,6	45	48	42,97
2-GERİ DÖNÜŞÜM	30,0	8,8-45,2	27,20	35,6	29,20	39,29
3-DÜZENLİ DEPOLAMA	30,5	1-40	14,6	15	16,4	17,74

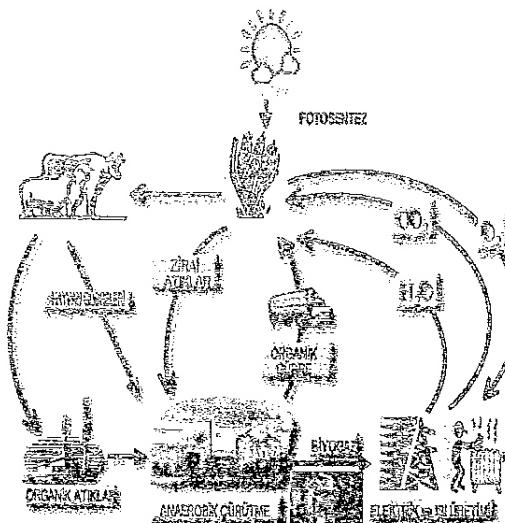
* Türkiye geneli için katı atığın %65'i organik madde, %15'ü geri dönüşüm (değerlendirilebilir), %19'u diğer malzeme ki, düzenli depolama veya başka yollarla bertarafı mümkün bileyenlerden meydana gelmektedir [1,2].

1.1. Biyogaz Nedir ve Özellikleri Nelerdir

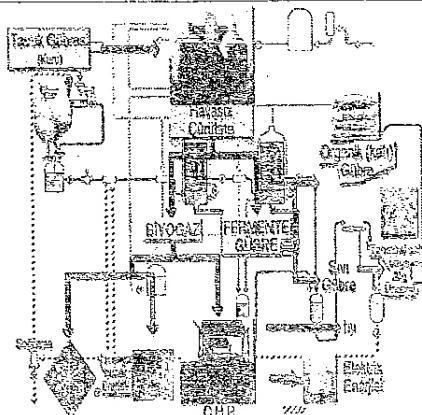
Biyogaz, hayvansal ve bitkisel atıkların oksijensiz ortamda ayrışması sonucu ortaya çıkan bir gaz karışımıdır. Biyogaza "Bataklik Gazi", "Gübre Gazi", "Gobar Gaz" gibi isimler de verilmektedir. Biyogaz; renksiz, yanıcı, ana bileşenleri metan ve karbondioksit olan, az miktarda hidrojen sülfür, azot, oksijen ve karbonmonoksit içeren bir gazdır. Genellikle organik maddenin %40-%60 kadarı biyogaza dönüştürülür. Biyogazın genel bileşiminin hacimsel %40-80'si CH_4 , %20-50'si CO_2 , %0-5'ini Hidrojen (H_2), %0-3'ünü Azot (N_2), %0.0002-0.0005'ini Hidrojen Sülfür (H_2S), %0.0001-0.0005'ini Amonyak (NH_3) oluşturmaktır ve ıslı değeri 17-25 MJ/m³'tür. Geri kalan artık ise kokusuz, gübre olarak kullanılmaya uygun bir katı veya sıvı atıktır [5].

Biyogaz organik maddelerin anaerobik (oksijensiz) ortamda, farklı mikroorganizma gruplarının varlığında, biyometanlaştırma süreçleri (havasız bozunma- biyolojik bozunma - mikrobiyal bozunma - anaerobik fermentasyonun kontrollü süreci) ile elde edilen bir gaz karışımıdır. Şekil 1'de fotosentez-biyogaz üretimi, kullanımı döngüsü şematik gösterilmektedir [5].

Biyogaz, temiz ve mavi bir alevle yanar. Biyogaz, kullanılmadığı zaman çürük yumurta kokusundadır, ancak yanarken bu koku kaybolur. Bu özellik, biyogazi ileten borularla kaçak olup olmadığını anlamada kolaylık sağlar. Biyogaz çok düşük sıcaklıklarda (-164°C) sivilaştırılmamaktadır. Bu işlem çok pahalıdır bu nedenle gaz tüplerinde depolanması ekonomik değildir. Genellikle gaz halinde kullanılmaktadır [5].

Sekil 1. Fotosentez Biyogaz Döngüsü

Şekil 2. Genel Biyogaz Tesisi

1.2. Biyogaz Üretimi ve Mikrobiyolojisi

Biyogaz organik maddelerin oksijensiz şartlarda biyolojik parçalanması (anaerobik fermentasyon) sonucu oluşan ağırlıklı olarak metan ve karbondioksit gazıdır. Çeşitli organik maddelerin metan ve karbondioksit dönüşümü karışık mikrobiyolojik flora tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu oksijensiz bozunma sonucunda metan gazi üç aşamalı bir işlem sonucunda oluşur. Oksijensiz bozunmanın (anaerobik fermentasyonun) üç aşaması aşağıdaki gibi sıralanır:

Fermentasyon ve Hidroliz:

Fermantatif ve hidrolitik bakteriler olarak isimlendirilen bakteri grupları organik maddenin üç temel ögesi olan karbon hidratları ($C_6H_{10}O_5$), proteinleri ($6C_2H_5NH_2 \cdot 3H_2O$) ve yağları ($C_5OH_8OO_6$) parçalayarak CO_2 , asetik asit ve büyük bir kısmını da çözülebilir uçucu organik maddeler dönüştürürler. Bu son gruptaki uçucu organik maddelerin büyük bir bölümünün uçucu yağ asitleri olması nedeniyle, bu aşamaya uçucu yağ asitlerinin $[CH_3(CH_2)_nCOOH]$ oluşum aşaması adı da verilir [6].

Asetik Asidin Oluşumu:

Bu aşamada, birinci adım sonucunda açığa çıkan ve uçucu yağ asitlerini asetik aside dönüştüren asetojenik (asit oluşturan) bakteri grupları devreye girmekte ve bir kısım asetojenik bakteriler uçucu yağ asitlerini asetik asit ve hidrojen dönüştürmektedir. Diğer bir kısım asetojenik bakteri grubu ise açığa çıkan karbondioksit ve hidrojeni kullanarak asetik asit oluşturmaktadır. Ancak bu ikinci yolla oluşan asetik asit miktarı, birinciye oranla daha azdır [6].

Metan Gazının Oluşumu:

Anaerobik fermentasyonun bu son basamağında metan oluşturan bakteri grupları devreye girmekte ve bir kısım metan oluşturan bakteriler CO_2 ve H_2 'yi kullanarak metan (CH_4) ve suyu (H_2O) açığa çıkarırlarken, öteki bir grup metan oluşturan bakteriler ise ikinci adım sonucunda açığa çıkan asetik asidi kullanarak CH_4 ve CO_2 oluşturmaktadırlar. Ancak bu aşamada birinci yolla oluşan metan miktarı, ikinci yolla elde edilen metan miktarından daha azdır. Üretilen tüm metanın %30'u birinci yolla, %70'i ikinci yolla yapılmaktadır [6].

Bu üç aşamada üç farklı bakteri grubu etkinlik göstermektedir. Anaerobik fermentasyonda bekletme süresine, atık su ve atık organik maddelerin türüne, ortamın pH ile içerdikleri iyonlara ve bunlara bağlı olarak oluşan mikroorganizmalar topluluğunun yapısına göre üç farklı sıcaklık bölgesi mevcuttur. Anaerobik fermentasyonun üçüncü adımda devreye giren ve metan oluşumunu sağlayan metan bakterileri, fermentasyon ortamının sıcaklığına göre üç gruba ayrılr. Bunlar; 1- Psychrophilic (Sakrofiliç) Bakteriler, optimum faaliyet

sıcaklığı: 5-25 °C; 2-Mezophilic (Mezofilik) Bakteriler, optimum faaliyet sıcaklığı: 25-38 °C; 3- Thermophilic (Termofilik) Bakteriler, optimum faaliyet sıcaklığı: 50-60 °C'dir [6].

Bugün, kurulan bir çok biyogaz tesisinin kullanım dışı kaldığı bilinmektedir. Tüm şartların uygun olduğu durumlar içerisinde kurulması gereken bölgeler için en uygun biyogaz tesis tipi seçilmelidir. Üretilen biyogazın kapsamındaki metan gazi üretiminin başarısı, bir kısım faktörlerin etkisi altındadır. Bunlar; 1) Ortam sıcaklığı, 2) Hammaddenin cinsi ve miktarı, 3) Ortam asitliği (pH), 4) Partikül büyütüğü, 5) Fermantasyon/Mayalanma=Çürüme süresi, 6) Karbon azot oranı (C/N), 7) Tesis tipi, 8) Kuru madde miktarı.

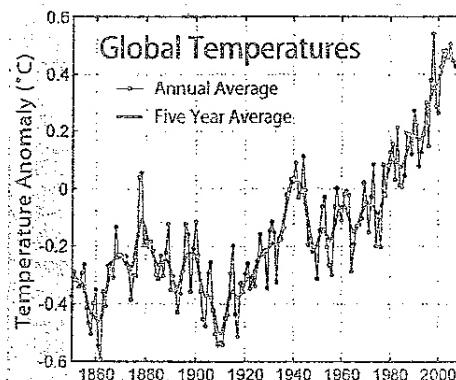
1.3. Biyogaz

1) Bileşim, 2) Isıl değer, 3) Tesis içi kullanım koşulları (Isı-Elektrik cildesi ekipmanlarının belirlenmesi), 4) Depolanma- Taşınım-Kullanım koşulları.

1.4. Fermente Gübre

1) Sıvı veya katı form, 2) Depolanma- Taşınım- Kullanım koşulları. Biyogaz üretimi organik atıkların kontrollü, uygun şartlarda depolanmasını sağlar. Fermente gübre; 1) Tarlaya sıvı formda uygulanabilir. 2) Granül haline getirilebilir. 3) Beton veya toprak havuzlarında doğal kurumaya bırakılabilir. Fermantasyon sonucu elde edilen organik gübrenin temel avantajı anaerobik fermantasyon sonucunda patojen mikroorganizmaların büyük bir bölümünün yok olmasıdır. Bu özellik kullanılacak olan organik gübrenin yaklaşık %10 daha verimli olmasını sağlar [5,6].

Çiftlik kökenli organik atıkların, gübrelerin kontrollsüz depolanması yeraltı-yerüstü sularının, toprağın ve havanın kirlenmesine neden olur. Gübrenin içerdiği azotlu bileşenler toprakta depolanır, yakanır ve gaz halde atmosfere karışır. Azot, nitrat formunda (NO_3^-) yeraltı suyunu karışarak, amonyak halinde (NH_3) azot oksit yağmurlarına neden olarak ve azot oksit (N_2O) yapısında da sera etkisine neden olarak çevreyi kirletir. Gübreden ayrıca metan gazı (CH_4) çıkış, emisyonu/ salınımı havayı CO_2 'e oranla 20-25 misli oranda kirletmekte ve ozon tabakasının incelmesine/delinmesine aynı nispette zarar verirken, azot oksitler karbondioksitten (CO_2) 150 kat daha fazla ozon tabakası için zarar oluşturmaktadır [6,7]. Sera gazları, "sera etkisini" destekleyen, atmosferde bulunan ve en çok ısı tutma özelliğine sahip olan; Karbon Oksitler ($\text{CO}_2:\text{CO}$ ve CO_2), Azot Oksitler (NO_x), Kloro Floro Karbonlar (CFC), Metan (CH_4), Halonlar ve Metil Bromür olarak tanımlanmaktadır. Biyogaz üretimi sonrasında organik yapıdaki C/N oranı küçülür; böylece NH_3 , CH_4 ve N_2O ve nitrat kirleticileri azalır [5,6,7].

Şekil 3. Sıra dışı Küresel Sıcaklık Ortalamaları

Biyogaz Tesislerinde Organik Katı Atıkların Enerji Ve Organik Gübre Eldesi İle Değerlendirilmesi...

Şekil 4. Biyometanın Araç Yakıtı Olarak Kullanımı

1.5. Biyogazın Kullanım Alanları

Biyogaz, çok yönlü bir enerji kaynağı olarak doğrudan ısıtma ve aydınlatma amacıyla kullanıldığı gibi, elektrik enerjisine ve mekanik enerjiye çevrilerek kullanım da mümkün olmaktadır. Ayrıca biyogaz üretimi sonucu ortaya çıkan yan ürünler de çeşitli amaçlarla kullanılmaktadır. Kısacası biyogaz; 1) Isıtma, 2) Enerji Amaçlı, 3) Motorlarda Kullanım: Biyogaz, benzinle çalışan motorlarda hiçbir katkı maddesine gerek kalmadan doğrudan kullanılabilen gibi içeriğindeki metan gazi saflaştırılarak da kullanılabilmektedir. Dizel motorlarda kullanılması durumunda belirli oranlarda (% 18-20) motorin ile karıştırılması gerekmektedir [2,5,6].

2. Biyogaz Tesislerinin Tasarımı ve Tasarımda Dikkate Alınması Gereken Parametreler

Biyogaz teknolojisi, makul bir zaman diliminde ilk yatırım maliyetini geri ödeyen, pahalı olmayan bir sistemdir. Bu sistem enerji ve gübre üreten bir fabrika olarak görülmelidir. Göründüğü gibi sisteminde: ısı, elektrik, sıvı gübre, katı gübre ve yüksek kalitede gübre elde edilmektedir. Biyogaz üretiminde yaygın olarak bilinen reaktörler aşağıdaki gibidir: 1) Sabit Kubbeli veya Çin Tipi, 2) Hareketli Kubbeli veya Hint Tipi, 3) Torba/Balon Tipi veya Tayvan Tipi.

Bu reaktörler tropik iklimde uygundurlar ve ülkemiz koşullarında verimli kullanımları mümkün değildir. Günümüzde biyogaz üretiminde kullanılan reaktör ve sistemler kullanılan atığın katı madde içeriğine göre sınıflandırılmaktır ve uygun reaktör tipi seçilmektedir. Biyogaz üretiminin gelişmiş reaktör teknolojileri ile, ülke koşulları dikkate alınarak yapılması gereklidir. Biyogaz üretimi kesikli ve sürekli yöntemlerle gerçekleştirilebilir. Biyogaz tesisleri "Aile Tipi: 6-12 m³", "Çiftlik Tipi: 50-100 m³", "Köy Tipi: 100-200 m³" ve "Büyük Tip: 1 000-10 000 m³" kapasitelerde kurulabilir [2,5,6].

Biyogaz tesislerinin tasarımda ele alınması gereken diğer konular ise; a)Tesisin Kurulacağı Yerin Seçimi, b)Tesis İnşası, Tesisin Yahtımı, c)Tesisin Isıtılması, Tesisin İşletme Koşulları, d)Biyogazın Depolanması Ve Dağıtımlı, e)Biyogazın Taşınması, f)Biyogaz Kullanım Araçlarının Belirlenmesi, g)Tesisten Çıkan Biyogübrenin Depolanması, Tarlaya Taşınması Ve Dağıtımlı Gibi Esaslarının Önceden Ortaya Konmasıdır [2,5].

Bütün bu temel konular hakkında teknik bilgiye sahip olmadan bir biyogaz tesisi yapmak ve işletmek mümkün değildir.

Biyogaz tesisi tasarlarken aşağıdaki konular dikkate alınmalıdır:

2.1. Tesis Özellikleri: 1)Tesis yeri seçimi, 2)Uygun tesis inşası, 3)Tesis enerji gereksiniminin belirlenmesi, 4)Tesisin ısıtılması- yalıtlaması [5,6].

2.2. Hammaddi Özellikleri: 1) Cins ve miktar, 2) Yoğunluk, 3) Kuru madde içeriği, 4) Tanecik büyüklüğü, 5) Karbon/ Azot oranı, 6) Organik asit içeriği, 7) Toksik madde içeriği.

2.3. Reaktör Tasarımı: 1) Tip, 2) Kapasite, 3) Çalışma koşulları.

2.4. Biyometanlaştırma Süreci: 1) Uygun mikroorganizma seçimi, 2) Sıcaklık, 3) pH.

3. Biyogaz Üretiminde Kullanılan Sistemler

Biyogaz üretiminde kullanılan sistemler genel olarak üç ayrı grupta toplanmaktadır.

3.1. Kesikli (Batch) Fermantasyon

Tesisin fermantörü (üretim tankı) hayvansal ve/veya bitkisel atıklar ile doldurulmakta ve alikoyma - bekletme süresi kadar bekletilerek biyogazın oluşumu tamamlanmaktadır. Kullanılan organik maddeye ve sistem sıcaklığına bağlı olarak bekleme süresi değişmektedir. Bu süre sonunda tesisin fermantörü (reaktörü) tamamen boşaltılmakta ve yeniden doldurulmaktadır [2,5,6].

3.2. Beslemeli - Kesikli Fermantasyon

Burada fermantör başlangıçta belirli oranda organik madde ile doldurulmakta ve geri kalan hacim fermantasyon süresine bölünerek günlük miktardır tamamlanmaktadır. Belirli fermantasyon süresi sonunda fermantör tamamen boşaltılarak yeniden doldurulmaktadır [6].

3.3. Sürekli Fermantasyon

Bu fermantasyon biçiminde fermantörden gaz çıkıştı başladığında günlük olarak besleme yapılır. Sisteme aktarılan karışım kadar gazi alınmış çökelti sistemin dışarıya alınır. Organik madde fermantöre her gün belirli miktarda verilmekte, alikoyma süresi kadar bekletilmekte ve aynı oranlarda fermentte olmuş materyal günlük olarak fermantörden alınmaktadır. Böylece günlük beslemelerle sürekli biyogaz üretimi sağlanmaktadır [2,5,6].

4. Biyogaz Tesislerinin Kapasitelendirilmesi

Biyogaz tesisleri projelendirilirken öncelikle kapasitenin tespiti gerekmektedir. Bunun için tesisde, sadece hayvan gübresi kullanılacaksa; günlük ortaya çıkan gübre miktarı, hayvanların beslenme şekilleri ve gübrelerin katı madde miktarları bilinmelidir [2,5].

4.1. Günlük ortaya çıkan gübre miktarı: Hayvanların gübre verimleri cinslerine göre değişik miktarlarda olabilmektedir. Gübre miktarının hesabında; büyükbas hayvanlar için 10-20 kg/gün (yaş) gübre verimi kabul edilebileceği gibi canlı ağırlığın % 5-6'sı da günlük gübre miktarına esas alınabilir. Aynı şekilde koyun ve keçi için 2 kg (yaş)/gün veya canlı ağırlığın % 4-5'i günlük gübre üretimi olarak kabul edilebilmektedir. Tavuk için günlük gübre üretimi ise 0.08-0.1 kg (yaş)/gün veya canlı ağırlığın % 3-4'üdür [2,5].

4.2. Hayvanların beslenme şekilleri: Hayvanların mer'a da veya ahırda beslenmeleri günlük gübre üretimini etkiler.

4.3. Gübrelerin katı madde oranları: Optimum biyogaz oluşumu için tesis içi gübre-su karışımının katı madde oranının % 7-9 olması gerekmektedir. Katı madde

Biyogaz Tesislerinde Organik Katı Atıkların Enerji Ve Organik Gübre Eldesi İle Değerlendirilmesi...

oranları; sığır gübresinin % 15-20, tavuk gübresinin % 30, koyun gübresinin ise % 40 civarındadır. Bilinmesi gereken diğer bir konu ise hayvan gübrelerinin değişik sıcaklıklarda optimum alikoyma-bekleme süreleri ve biyogaz üretim miktarlarıdır [2,5].

4.4. Kabuller: Fermantör sıcaklığı: 30 °C, gübrelerin katı madde oranı: büyükbaş hayvan için 15 kg (yaş)/gün, tavuk için 0,08 kg (yaş)/gün, alikoyma-bekleme süresi: büyükbaş hayvan için 30 gün, tavuk için 24 gün.

5. Türkiye'de ve Yurtdışındaki Bazı Biyogaz Tesisleri

5.1. Türkiye'de Örnekleri veya Kurulması Düşünülen Tesisler

En yakın tarihlî çalışma; İBB İslıklar köyü "Geri Kazanım ve Kompost TESİSİ" yakınına kurulan büyük bir konteyner içindeki TÜBİTAK 1007 kapsamında desteklenen, İstanbul sebze-meyve hali organik atıklarının havasız arıtımı yoluyla ITÜ çalışma ekibinin yürütüğü proje, Mayıs-Temmuz 2008 tarihleri arasında yapılan çalışma döneminde; "çırıltıcıda ortalama üretilen biyogaz miktarı $630 \pm 200 \text{ l/gün}$, çırıltıcıda üretilen biyogazın ortalama bileşimi %69 CH₄, %31 CO₂ olarak ölçülmüştür. Bu tip organik katı atıkların tek başına veya diğer atıklarla (mezbaha, hayvan çiftliği, organik endüstriyel atıklar gibi) birlikte havasız sistemlerde arıtımı hem biyogaz eldesi ve enerji üretimi hem de düzenli depolama tesislerine gönderilen organik katı atık miktarının azaltılarak Avrupa Birliği biyolojik olarak ayırsabilen atık azaltımı hedeflerinin sağlanması açısından oldukça önemli bir alternatif olarak görülmektedir" sonucuna varılmıştır [8,9].

TÜBİTAK- MAM Biyogaz Pilot tesisin kurulacağı Kocaeli böggesinin hem bitkisel ve hem de hayvansal atık kapasitesi 231, 779 ton/yıl, tesisin toplam hacmi 1650 m³ olarak planlanmıştır. Bu hacim 825 m³'ten oluşan iki ayrı tesis şeklinde inşa edilecektir. Pilot Tesisin toplam materyal kapasitesi 7.000 ton/yıl, günlük beslenecek miktar 19 tondur. Biyogaz TESİSİ Kocaeli Belediyesi İZAYDAS TESİSİ arazisine kurulacaktır [10].

Köy Hizmetleri Ankara Araştırma Enstitüsü tarafından 1987 yılında yapılan bir anket sonucunda yapımı gerçekleştirilen biyogaz tesislerinin işletilememesinin sebepleri arasında; tesis inşaatı konusunda yeterli eğitim sağlanamaması nedeniyle inşaat hataları yapılmış, tesis sahipleri teknik bilgi yetersizliği nedeniyle tesisleri işletememişler, tesis işletmecileri danişman bir kuruluş bulamamışlar, tarımsal anında ele alındığında, çöplerin en iyi değerlendirilme şekli, toplanma ve biriktirilmesinde bazı kural ve tekniklere uymak şartıyla uygun bir yöntem kompost elde edilerek kullanılması olarak tespit edilmiştir [11].

5.2. Yurtdışında Kurulu Biyogaz Tesislerinden Örnek

Bir Alman firmasının Ürdün Amman'da Kurulu Biyogaz TESİSİ'nde günlük 60 ton organik maddeleri işlenmekte, 1 MW/h=1,000 kW/h; yani, 8 GW/yıl= 8,000MW/yıl = 8,000,000 kW/yıl elektrik ve 16,000 ton/yıl üstün kalitelii organik gübre elde edilmektedir. Ayru şirket onlarca (yak. 50) Biyogaz TESİSINI Avrupa'da kurmuştur. (12).

Çizelge 2. Bazı Ülkelerdeki Biyogaz Tesisleri sayısı

SIRA NO	ÜLKELER	TESİS SAYISI (Adet)	SIRA NO	ÜLKELER	TESİS SAYISI (Adet)
1.	Çin.	7.000.000	8	Banglades	280
2.	Hindistan	2.900.000	9	İtalya	120
3.	Nepal	49.500	10	Isviçre	81
4.	Kore	29.000	11	Danimarka	75
5.	Almanya	3750	12	Hollanda	64
6.	Brezilya	2300	13	İsveç	8
7.	Avustralya	350		TOPLAM	9.985.518

6. Değerlendirme ve Sonuç

Biyogaz üretim teknolojisinin ülkemizde başarılı olabilmesi için; biyogaz tesislerinin inşaat tiplerinin bölge koşullarına göre geliştirilmesi, ucuz ve yöresel izolasyon materyallerinin saptanması, biyogaz kullanım araçlarının geliştirilmesi, bitkisel atıklardan da biyogaz elde edilmesi imkanlarının tespit edilmesi, biyogaz tesislerinden çıkan gübrenin bitkisel üretmeye ve toprak özelliklerine etkilerinin araştırılması, biyogaz tesislerinden çıkan gübrenin araziye taşımamını ve dağıtımını sağlayıcı mekanizasyonun geliştirilmesi, biyogazın çevre sağlığına olan katkılarının belirlenmesi, biyogaz üretim teknolojisinin kırsal kesimde oluşturacağı sosyo-ekonomik etkilerinin araştırılması gerekmektedir.

Gerek merkezi gerek yerel yönetimlerin bir an önce katı atıklardan ambalaj materyallerini geri kazanımı/dönüşümü ne kadar öncelikli ise, organik atıkların da kaynağında ayırtılacak, atığın ve yörenin özelliğine uygun hem toplama, taşıma ve değerlendirme sistemi geliştirmek, hem biyogaz tesis tipini seçmek ve bütün bu şartları sağlayan yabancı ya da yerli yatırımcıya "yap-islet-devret/devretme" veya daha modern ve ekonomik modeller; para vererek alınan organiklerin, ayırtılmasından işe yaramaz çöplerle birlikte mütalaa edilerek düzenli depolanması değil, enerji ve su darboğazına giren ülkemize yenilenebilin, temiz enerji ve %100 sulu organik gübre elde edilmesini sağlanmasını, bunun ise tariumda, park-bahçe, peyzaj v.b. işlerinde kullanımını öncelemeleri o kadar önemli olduğunu ve bu süreci hızlandırmalarını öneriyoruz.

Kaynaklar

- [1]. Ak, N., "Çevreci Bakış: İ.B.B.Katı Atık Yönetimi", İşletme Dünyası, Aralık-Ocak sayı:12, sayfa:30-32, İstanbul, 2006 ve İ.B.B.Katı Atık Yönetimi, İstanbul-2006, (internet), <http://www.istac.com.tr>, (Erişim:29.04.2009).
- [2]. Ak, N., "Organik Katı Atıkların Biyometanizasyonuyla Enerji ve Organik Gübre Eldesini Öncellemek", VII.Uluslararası Temiz Enerji Sempozyumu,UTES'2008", Harbiye, İstanbul, (17-19 Aralık 2008), 363-373.
- [3]. Akça, L., "AB ile Uyumlu Çevre Yönetimi", Kent Yönetimi İnsan ve Çevre Sorunları Sempozyumu, The Marmara Hotel, İstanbul , (02-6 Kasım 2008), 31.
- [4]. WMO, (2006), "İstanbul ve Avrupa Birliği Katı Atık Düzenli Depolama Yönergesi (99/31/EC) Uyarısı" ve Karaca, M. "İklim Değişimi ve Şehirleşme: İstanbul Örneği", Kent Yönetimi, İnsan ve Çevre Sorunları'08 Sempozyumu, The Marmara Hotel, İstanbul, (02-06 Kasım 2008).
- [5]. Karaosmanoğlu, F., (internet), Bahçeşehir Üniversitesi, <http://www.biyogas.com>, (Erişim:29.04.2009).
- [6]. Alibaş, K., ve diğerleri, "Biyogaz Üretimi", (internet), Uludağ Univ. Ziraat Fak.Tarım Mak.Böl. Görükle Kampüsü, Bursa.
- [7]. Yılmaz, V. ve Güç, M., "Organik Atıklardan Kaynaklı Sera Gazları Salınımının Azaltılmasında Anaerobik Bozundurmanın Önemi", VII.Uluslararası Temiz Enerji Sempozyumu,UTES' 2008", Harbiye, İstanbul, (17-19 Aralık 2008), 140-143.
- [8]. Hartman, H. ve Ahring, B.K. (2005). "Strategies For The Anaerobic Digestion Of The Organic Fraction Of Municipal Solid Waste An overview". In Proceedings of 4th International Symposium Anaerobic Digestion of Solid Waste, 34 - 51, 31 August - 2, Copenhagen, Denmark, (September, 2005).
- [9]. Aydin, A.F., ve diğerleri, "Organik Katı Atıkların Havasız Arıtımı Yoluyla Biyometan Enerjisi Geri Kazanımı", Kent Yönetimi, İnsan ve Çevre Sorunları'08 Sempozyumu, The Marmara Hotel, İstanbul, (02-06 Kasım 2008), 141-142.

Biyogaz Tesislerinde Organik Katı Atıkların Enerji Ve Organik Gübre Eldesi İle Değerlendirilmesi...

[10]. Bilgin, N., Tarım Ve Köylileri Bakanlığı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Ankara Araştırma Enstitüsü, Ankara, 2003.

[11]. TÜBİTAK, Kocaeli Biyogaz Tesisi I.Dönem Faaliyet Özeti, (İnternet), (Erişim:29 Nisan 2009), 1-17.

[12]. Ak, N., Weis, A., ve Diğerleri, "Organik Atıkların Anaerobik Ortamda Biyolojik Yöntemlerle Çırırterek Üretilen Biyogazın (Metanın) Doğrudan Isıtma Veya Kojenerasyonla Elektrik Enerjisine Dönüşürülmesi Modelinde Farmatıc Amman Biyogaz Tesis Örneği", İstanbul, TÜRKAY 2007 Sunum Taslağı.

[13]. WMO, 2006; Karaca, M. İklim Değişimi ve Şehirleşme: İstanbul Örneği: Kent Yönetimi, İnsan ve Çevre Sorunları'08 sempozyumu, 02-06 Kasım 2008, İstanbul ve Avrupa Birliği Katı Atık Düzenli Depolama Yönergesi (99/31/EC) Uyansı.

